

Grupp I

FCI-nummer 83

Originalstandard 2003-03-25

FCI-Standard 2003-05-05; franska

SKKs Standardkommitté 2004-03-29

SCHIPPERKE

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarættarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
SCHIPPERKE

**Ursprungsland/
hemland:**

Belgien

Användningsområde:

Liten vakt- och sällskapshund

FCI-Klassifikation:

Grupp 1, sektion 1

Bakgrund/ändamål:

Schipperke betyder "liten vallhund" på flamländsk dialekt. Den gemensamme förfadern till schipperke och belgisk vallhund var antagligen "Leuvenaar", en tämligen liten och i huvudsak svart vallhund. Schipperkes ursprung sträcker sig ända till 1600-talet. Under slutet av 1600-talet var schipperke favoritras hos gemene man och hos skomakarna i Saint-Gery-kvarteren i Bryssel, vilka organiserade tävlingar för att visa upp utmejslade kopparhalsband som de prydde sina hundar med. Hundarnas svansar har kuperats helt och hållet, ett mode sedan 1400-talet tror man. Rasen var känd som jägare av gnagare och andra skadedjur. Schipperke ställdes ut för första gången 1882 i staden Spa. Den kom på modet igen tack vare drottning Marie-Henriette av Belgien (vid sekelskiftet 1900).

Den första standarden upprättades 1888 av rasklubben, grundad samma år och den äldsta i Belgien. Under årens lopp har man försökt att göra typen mer enhetlig. Förr fanns det olika varianter i Antwerpen, Leuven och Bryssel.

Helhetsintryck:

Schipperke är sunt byggd och en vallhund i litet format, men med mycket stadig konstruktion. Huvudet skall vara kilformat med tämligen bred hjässa och ett relativt kort nosparti. Kroppen skall vara välbalanserad, kort, tämligen bred och kompakt, men extremiteterna skall ha fin benstomme. Pälsen är mycket karakteristisk. Den skall vara riklig och rak med krage, man, krås och byxor, vilket gör rasens silhuett unik. Könsprägeln skall vara tydlig. Rasens sundhet såväl som dess egenskaper och vallhundstemperament, allt i litet format, förklarar rasens stora popularitet långt utanför Belgien.

**Viktiga
måttförhållanden:**

- Schipperke skall vara lika hög vid manken som den är lång, dvs kvadratisk.
- Bröstkorgen skall vara väl nedsänkt, i nivå med armbågarna.
- Nospartiet skall vara tydligt kortare än halva huvudets längd.

Uppförande/karaktär:

Schipperke är en utmärkt liten vakthund, "ett pålitligt tjuvarlarm" som sjuder av vitalitet och är reserverad mot främlingar. Den är

alert, rask, outtröttlig, oförtrutet intresserad av vad som händer runt omkring den och den tar sin uppgift att vakta på allvar. Den är alltid nyfiken och uppmärksammar med gällt skall och rest ragg alla förändringar i sin omgivning. Den jagar gnagare och andra skadedjur.

Huvud:

Huvudet skall vara kilformat, men inte alltför långt och tillräckligt brett för att harmoniera med kroppen. Ögonbryns- och okbågar skall vara måttligt framträdande. Övergången mellan skalle och nosparti skall vara synlig men får inte vara för markerad.

Skallparti

Pannan skall vara tämligen bred och smalna av mot ögonen. Sedd i profil skall pannan vara lätt rundad. Skallpartiets och nospartiets övre linjer skall vara parallella.

Stop

Stopet skall vara markerat men utan överdrift.

Nostryffel/Läppar

Nostryffeln skall vara liten och alltid svart.

Nosparti

Nospartiet skall vara väl utmejslat och avsmalnande men inte för långt. Det får inte verka tvärt avhugget. Nospartiet skall utgöra ca 40 % av huvudets hela längd. Nosryggen skall vara rak.

Läppar

Läpparna skall vara svarta och väl åtliggande.

Käkar/Tänder

Tänderna skall vara friska och väl placerade i ett fulltaligt saxbett. Tångbett tolereras. Avsaknad av en eller två P1:or eller av en P2 tolereras. M3 beaktas inte.

Kinder

Kinderna skall vara torra och harmoniskt övergå i nospartiets sidor.

Ögon

Ögonen skall vara mörkbruna, små och mandelformade med iakttagande, skarp och okynnig blick. De skall varken vara insjunkna eller utstående. Ögonkanterna skall vara svarta.

Öron

Öronen skall vara ansatta högt, men inte placerade för nära varandra. De skall vara upprättstående, mycket små, spetsiga och så liksidigt trekantiga som möjligt. De skall vara styva och ytterst rörliga.

Hals:

Halsen skall vara kraftig och mycket muskulös och te sig mycket mer kraftig än den är på grund av den omfattande kragpälzen. Halsen skall vara medellång, väl ansatt, välburen och högre buren när hunden är uppmärksam. Nacken skall vara lätt välvd.

Kropp:

Kroppen skall vara kort och bred, dvs kompakt, men inte för omfångsrik eller tung. Hunden skall helst vara kvadratisk, dvs ungefär lika lång från skulderled till sittbensknöl som hög vid manken.

Överlinje

Överlinjen - rygg och länd - skall vara rak och stram. Den sluttar ofta något från manke till kors.

Manke

Manken skall vara väl markerad. Den längre pälsen i nacken gör att hunden verkar högre fram än bak.

Rygg

Ryggen skall vara kort, rak och stark.

Ländparti

Ländpartiet skall vara kort, brett och kraftigt.

Kors

Korset skall vara kort, brett och horisontellt. Dess bakre del, där korset möter sittbensknöarna, skall vara harmoniskt rundad likt bakkdelen hos ett marsvin.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara väl nedsänkt, i nivå med armbågarna. Den skall vara bred framifrån sett och bakom skuldrorna, alltså ha väl välvda revben. Bröstbensknappen skall vara väl markerad i profil.

Underlinje

Bröstkorgen skall nå till armbågarna och harmoniskt och svagt stiga mot buken som skall vara måttligt uppdragen, varken djup eller tvärt uppdragen.

Svans

Svansen kuperas kort i hemlandet. Svansansättningen får inte störa korsets linje som ska smälta in i en harmonisk rundning med baksidan av låren likt bakkdelen hos ett marsvin.

Den okuperade svansen skall vara lång, kraftig vid roten och avsmalna mot spetsen som skall nå åtminstone till hasleden. I vila skall svansen helst bäras hängande med spetsen lätt böjd bakåt i nivå med hasen. När hunden är i rörelse får svansen höjas i linje med överlinjen, helst inte högre. Ringlad svans tolereras men är inte önskvärd.

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE.

Extremiteter:

Extremiteterna skall ha fin benstomme och stå väl in under kroppen.

Framställ:

Frambenen skall vara normalt ställda och fullständigt parallella framifrån sett. Frambenets längd (från mark till armbåge) skall ungefär motsvara halva mankhöjden.

Skulderblad	Skuldorna skall vara långa, väl tillbakalagda och ha normal vinkling.
Överarm	Överarmarna skall vara långa och tillräckligt snedställda.
Armbåge	Armbågarna skall vara fasta och varken vara lösa eller knipta.
Underarm	Underarmarna skall vara raka och sedda framifrån tämligen brett ställda.
Handlov	Handlovarna skall vara fasta och inte markerade.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara tämligen korta. Framifrån sett skall de vara i linje med underarmarna. Från sidan sett skall de vara endast obetydligt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara små, runda och väl slutna (s k kattassar) med välvda tår och korta, kraftiga och alltid svarta klor.
Bakställ:	Bakbenen skall vara ställda under kroppen och vara fullständigt parallella bakifrån sett.
Lår	Låren skall vara långa, muskulösa och te sig ännu bredare än de är på grund av den tjocka pälsen som bildar s k byxor.
Knäled	Knälederna skall befinna sig ungefär rakt under höfterna och vara normalt vinklade.
Underben	Underbenen skall vara ungefär lika långa som låren.
Has	Hasorna skall vara normalt vinklade.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara tämligen korta. I hemlandets standard anges att sporrar inte är önskvärda.
Baktassar	Baktassarna skall vara som framtassarna eller aningen längre.
Rörelser:	Rörelserna skall i trav ha måttlig räckvidd, vara smidiga och stadiga och ha gott påskjut bak. Ryggen skall förbli horisontell och benen skall röra sig parallellt. Frambenens och bakbenens rörelser skall vara koordinerade och armbågarna får inte vara lösa. När hunden ökar hastigheten närmar sig benen varandra.
Hud:	Huden skall vara stram över hela kroppen.

Päls:

Pälsstruktur

Pälsen skall vara riklig, tät, rak och tillräckligt hård med relativt fast struktur, dvs torr och hård att ta i. Täckhåren och den mjuka, täta underullen utgör ett utmärkt skydd.

Pälsen skall vara mycket kort på öronen och kort på huvudet, framsidan av frambenen, hasorna och mellanfötterna. Den skall vara måttligt lång på kroppen och åtliggande. Pälsen på svansen skall vara lika lång som den på kroppen.

Pälsen skall vara mycket längre och utstående runt halsen, där den formar en stor, mycket typisk krage ("collerette"), särskilt hos uttalad hos hanhundar. Krage skall börja vid öronens ytterkanter och sträcka sig ner mellan frambenen och avslutas gradvis under bröst-korgen (krås, "jabot").

Även på nacken skall det finnas lång päls ("crinière"), som sträcker sig ända till manken och t o m över skuldromna.

Pälsen skall även vara lång och riklig på lårens baksidor där den formar s k byxor ("culotte"). Pälsens växtriktning gör att hårtopparna döljer anus.

Färg

Enfärgat svart. Underullen behöver inte vara helt svart, utan kan även vara mörkgrå förutsatt att den är fullständigt dold av täckhåren.

Storlek/vikt:

Vikt

3-9 kg. Idealvikt 4-7 kg.

Under 3 kg eller över 9 kg är inte önskvärt.

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Helhet:

- Grov, tunn; låg- eller högställd; lång, rektangulär.

Huvud:

- För långt eller för kort
- Skall- och noslinjer som inte är parallella
- Rävlikt
- För framträdande ögonbryns- eller okbågar.

Skallparti:

- För smalt
- Rundad eller kullrig panna.

Nosparti:

- För långt, snipigt; grovt, har tvär profil
- Konvex nosrygg.

Bett:

- Incisiverna inte ansatta i linje.
- Avsaknad av en incisiv, tre P1:or eller två P2:or är allvarliga fel.

Ögon:

- Stora, runda eller framträdande, ljusa (hasselnötsbruna accepteras).

Bröstkorg:

- Smal, platt, tunnformad
- Inte tillräckligt djup.

Kors:

- Långt, sluttande, överbyggt, inte tillräckligt rundad i sin bakre del (i övergången mellan kors och baksidan av lår).

Extremiteter:

- För lite eller överdrivet vinklade.

Rörelser:

- Trånga, för kort steg, för lite påskjut, rygg som inte är fast, höga frambensrörelser eller hoppande bakbensrörelser.

Päls:

- För kort (slåthårig), för lång, tunn, mjuk eller silkig, vågig, för platt åtliggande eller hängade
- För liten eller avsaknad av krage, man, krås eller byxor (ett allvarligt fel hos hanhundar, speciellt om krage saknas)
- Otillräcklig underull.

Färg:

- Skiftningar i grått, brunt eller rött i täckhåren
- Några enstaka vita strån på t ex tårna. Något grått på t ex nosen på grund av ålder tolereras.

Temperament:

- Apatisk eller skygg.

Diskvalificerande fel:**Temperament:**

- Hypernervös, aggressiv eller rädd.

Helhet:

- Avsaknad av rastyp.

Bett:

- Överbett eller underbett även om kontakt finns (omvänt saxbett);
- Korsbett
- Avsaknad av en hörntand, av en rovtand (P4 i överkäken eller M1 i underkäken), avsaknad av en molar (M1 eller M2; M3 beaktas inte), avsaknad av en P4 i underkäken, av en P3; avsaknad av ytterligare tand eller avsaknad av totalt fyra tänder eller fler (utom de fyra P1:orna).

Nostryffel, läppar, ögonkanter:

- Avpigmenterade.

Öron:

- Hängande eller halvresta.

Päls:

- Lång och mjuk eller silkig - alltså en långhårig päls
- Långa fransar på öron, på baksidan av benen osv
- Total avsaknad av underull.

Färg:

- Varje annan färg än svart (med undantag av grå, bruna eller röda skiftningar). Även mycket små vita fläckar, inte ens på tårna.

Vikt:

- Mycket utanför de i standarden angivna måtten.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvägen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION